

Jaroslav Šimović

Jaroslav Šimović
(24. april 1931)

Jaroslav Šimović rođen je 24. aprila 1931. godine u Kisaču. Detinjstvo je proveo u Kisaču, Pivnicama i Petrovcu, gde je pohađao narodnu školu kod učiteljice Eme Kubanjove. Na njegov likovni talenat ukazao je učitelj Jan Čajak ml. Likovno formiranje Jaroslava Šimovića nastavilo se u petrovačkoj gimnaziji, naime u okviru crtačke sekcije, koju su vodili Oljga Garaj-Babilon i Viačeslav Vov Rovnev. Jaroslav Šimović je već kao gimnazijalac ilustrirao časopis Sunac (16 brojeva), koji je bio izložen i u Pragu. Kasnije je ilustrirao i za nedeljnik *Hlas ľudu*, Narodni kalendar i časopis za decu *Naši pioniri*. Godine 1953. je za Slovačke narodne svečanosti izradio plakat, koji se i danas koristi, oslikao je scenografiju za lutkarsku predstavu i izradio brojne plakate za petrovački bioskop, koji se nalazio u Šimovićevoj kući u Širokoj ulici.

Pedesetih godina pojavio se i na stranicama časopisa *Novi život* kao likovni kritičar. Prvu samostalnu izložbu radova imao je 1954. godine u Petrovcu, kada je završio Višu pedagošku školu (smer crtanje i matematika) u Novom Sadu i počeo da radi kao likovni pedagog u petrovačkoj gimnaziji. Jednu godinu proveo je i na Akademiji primenjenih umetnosti u Beogradu. Posle vojske, 1957. godine postao je likovni pedagog u Osnovnoj školi "Branko Radičević" u Šidu i tamo se temeljno upoznao sa likovnim delom Save Šumanovića. Kasnije je radio u Rumi. Likovno se usavršavao u ateljeu Karlavarisa. U Beogradu je studirao stvaralaštvo Peđe Milosavljevića i Mila Milunovića. Godine 1961. preselio se u Novi Sad, gde je radio u OŠ "Vasa Stajić", OŠ "Sonja Marinković" i OŠ "Svetozar Marković Toza".

Od 1992. godine je u penziji. Godine 1971. postao je član Udruženja likovnih umetnika Srbije (ULUS), odn. Vojvodine (ULUV). Od 1975. radi u svom ateljeu na Petrovaradinskoj tvrđavi. Realizovao je preko 35 samostalnih izložbi, najviše u Novom Sadu. Samostatno je izlagao i u Bratislavi 1989. godine. Pored slikarstva bavi se i tapiserijom. Petrovaradinski atelje 61 do sada je izradio pet njegovih tapiserija. Za likovno stvaralaštvo dobio je više priznanja i nagrada, od kojih ćemo navesti Nagradu novosadskog salona (2000), renomirane vojvođanske likovne manifestacije i Nagradu Cirila Kutljika za životno delo (2001).

Jaroslav Šimović u svom ateljeu na Petrovaradinskoj tvrđavi stvara jedinstven likovni svet. Njegovo stvaralaštvo karakteriše iznalaženje tema iz prošlosti i raznih kulturnih tradicija. Često je posvećivao pažnju grčkoj i rimskoj antici, egipatskoj i drugim srednjevekovnim civilizacijama, ali i slovačkoj istorijskoj tradiciji, stoga u stvaralaštvu Jaroslava Šimovića nalazimo dosta istorijskih reminiscencija interpretiranih u svetlu njegove svojevrstne palete i emocije. Inspiraciju za svoje likovno stvaranje Šimović je pronalazio i u književnim delima Šekspira, Getea, Turgenjeva i Tolstoja. Takođe se oprobao i u slikarskim ciklusima na temu šaha, poljoprivrede... Tako od njegovog pogleda u prošlost nastaju figuralne kompozicije, portreti i vedute kao svojevrstna individualna likovna refleksija milenijuma obeležena jedinstvenom šimovićovskom atmosferom slike.

Prepoznatljivost stvaralaštva Jaroslava Šimovića se zasniva na njegovom jedinstvenom slednjavom koloritu, koji njegovom likovnom izrazu daje nežnost i sanjivu atmosferu. U funkciji ove osnovne emocije su i njegovi slobodni pokreti četkicom pri stilizaciji delimično redukovanih oblika.

Jaroslav Šimović jednako dugo i često poseže i za apstraktnim likovnim izrazom, zadržavajući osnovne karakteristike svog umetničkog izraza. Slobodnijim pokretima četkice i dosledan u koloritu zadržava osnovnu atmosferu svog likovnog izraza stvarajući svojevrstni apstraktan izraz utičućih emocija. Iz uobičajene bipolarnosti likovnog izraza Jaroslava Šimovića proizilazi jedan put i beskonačna potraga za idealnom slikom.